

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 503

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 mai 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
134.— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2015 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, în perioada 2014—2020	2
601. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2015 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, în perioada 2014—2020	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 225 din 31 martie 2021 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților	3–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
672. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Metodologiei de implementare a proiectului-pilot privind modelul de îngrijire în sistem ambulatoriu a pacienților cu tuberculoză din România	12
694. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea derogării în scopul cercetării științifice pentru unele specii de pești	13–14
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE	
Uniunea Culturală a Rutenilor din România	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2019
pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului
nr. 29/2015 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe
nerambursabile și a cofinanțării publice naționale,
pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”,
în perioada 2014—2020**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 14 din 12 august 2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2015 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, în perioada 2014—2020, adoptată în temeiul art. I pct. X.2 din Legea nr. 128/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 14 august 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 13 mai 2021.
Nr. 134.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 14/2019 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 29/2015 privind gestionarea
și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării
publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială
europeană”, în perioada 2014—2020**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2015 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, în perioada 2014—2020 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2021.
Nr. 601.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 225**

din 31 martie 2021

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților, formulată de Grupul parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție și al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost transmisă cu Adresa nr. 3b-18/204 din 23 februarie 2021, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.492 din 23 februarie 2021 și formează obiectul Dosarului nr. 620C/2021.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se precizează, mai întâi, cu privire la starea de fapt, că prin 3 adrese (din 20 decembrie 2020 și 28 ianuarie 2021), autorul sesizării a informat Biroul permanent al Camerei Deputaților și Comisia de validare că domnul Francisc Tobă, deputat declarat ales în urma scrutinului din 6 decembrie 2020 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, nu îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute de Legea nr. 208/2015, respectiv condiția de a fi membru al partidului pe listele căruia a candidat, solicitând Comisiei de validare să constate și să propună Plenului invalidarea alegerii acestuia, conform art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților. Comisia a amânat examinarea propunerii de invalidare până la clarificarea tuturor aspectelor, în conformitate cu art. 7 alin. (4) din același regulament.

4. Acest context este, potrivit autorului sesizării, factorul declanșator al elaborării intempestive a Proiectului de Hotărâre nr. 19/2021 de modificare a Regulamentului Camerei Deputaților, devenit, după adoptare, Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021, prin care au fost modificate condițiile de validare a mandatului de deputat, precum și atribuțiile comisiei de validare.

5. Astfel, cu privire la procedura de legiferare, se arată că aceasta a fost parcursă într-o singură zi — 15 februarie 2021 —, în condițiile în care ședința Comisiei de validare era convocată pentru a doua zi — 16 februarie 2021 —, pentru clarificarea situației singurului mandat rămas nevalidat, cel al domnului Francisc Tobă. Or, fără a reprezenta o reală urgență sau interes (fiind vorba de un caz singular, care nu se mai putea repeta decât după viitoarele alegeri parlamentare), întreaga procedură de adoptare a fost parcursă cu maximă celeritate (în 3 ore, Proiectul de hotărâre a fost prezentat Biroului permanent al Camerei Deputaților, a fost introdus pe ordinea de zi, Comisia pentru regulament a adoptat Raportul, iar plenul Camerei Deputaților a votat forma inițiatorilor imediat după încheierea

dezbaterilor, și nu într-o ședință separată), fiind încălcate prevederile art. 110 alin. (2), art. 114 și ale art. 129 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților. Faptul că hotărârea adoptată nu era, în realitate, un act normativ urgent, care să permită o procedură urgentă de adoptare, este dovedit și prin lipsa oricărei asemenea precizări în cuprinsul expunerii de motive și al textului proiectului de hotărâre, precum și din faptul că nici inițiatorii acestuia, nici Biroul permanent și niciun grup parlamentar nu au cerut adoptarea în procedură de urgență, iar Comitetul liderilor grupurilor parlamentare nu putea, în lipsa unei astfel de solicitări, să aprobe procedura de urgență, conform art. 115 alin. (1) și (2) din Regulamentul Camerei Deputaților.

6. Comisia pentru regulament a fost convocată fizic fără respectarea termenului de 24 de ore prevăzut de art. 52 alin. (1) din Regulament, nu a avut din timp materialul la dispoziție pentru studiu și amendamente, iar, potrivit susținerilor autorului sesizării, la ședință au fost prezenți doar trei membri, nefiind întrunită majoritatea din totalul celor 6 membri ai Comisiei. Nu se poate considera nici că membrii lipsă s-au exprimat prin vot electronic deoarece proiectul de hotărâre nu este strâns legat de situația excepțională și nici nu este un act normativ urgent pentru a putea fi dezbătut și votat prin mijloace electronice [art. 129 alin. (3) din Regulament].

7. În concluzie, se susține că, deși prevederile Regulamentului Camerei Deputaților sunt de rang infraconstituțional, încălcarea acestora în mod flagrant a dus la perturbarea activității de legiferare, afectând buna funcționare a Camerei Deputaților, instituție de rang constituțional, iar adoptarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021 s-a făcut „printr-o funcționare defectuoasă a Camerei Deputaților”.

8. Totodată, proiectul de hotărâre are, în contextul adoptării în grabă, o serie de erori de tehnică legislativă, care nu au putut fi sesizate și îndreptate în ședința de plen prin amendamente de corelare tehnico-legislativă depuse de deputați și nici anterior de Comisia pentru regulament, ceea ce echivalează cu încălcarea Ordinului secretarului general al Camerei Deputaților nr. 1.137/2018 privind colaționarea proiectului de hotărâre, pe baza textelor adoptate de plenul Camerei. Prin urmare, se arată că forma redacțională a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021, astfel cum a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 15 februarie 2021, este diferită de cea adoptată în plenul Camerei. Deși ordinul mai sus menționat are rangul unui act normativ infraconstituțional, încălcarea acestuia prin publicarea unui text nevalidat de plenul Camerei Deputaților înseamnă încălcarea art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

9. Autorul sesizării susține și nerespectarea art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală privind statul de drept și respectarea Constituției prin adoptarea intempestivă a hotărârii contestate, cu numai 24 de ore înaintea termenului anterior fixat pentru ședința de validare a unicului mandat de parlamentar rămas nevalidat. Dată fiind semnificația validării mandatului de parlamentar, de valorificare a rezultatelor alegerilor după încheierea procesului electoral (art. 70 din Constituție), rezultă

că prevederile regulamentare care stabilesc procedura de validare trebuie să îndeplinească aceleași cerințe stabilite de Curtea Constituțională în domeniul electoral, respectiv de stabilitate, ca expresie a principiului securității juridice, inclusiv să nu fie modificată cu mai puțin de un an înainte de momentul aplicării modificărilor (Decizia Curții Constituționale nr. 150 din 12 martie 2020). Or, condițiile de validare au fost modificate prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021 cu numai 24 de ore înainte de ședința anterior convocată pentru validarea mandatului domnului Francisc Tobă și, urmare a aplicării acestor modificări, respectivul mandat a și fost validat.

10. Cu privire la textul articolului unic al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021 se arată că sunt încălcate art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție sub aspectul principiului legalității, fiind eludate normele de tehnică legislativă din perspectiva coerenței, clarității și previzibilității dispozițiilor nou-introduse.

11. Una dintre diferențele dintre noul și vechiul art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților constă în faptul că verificarea condițiilor în care comisia de validare poate propune invalidarea unui mandat nu se mai raportează la „încălcarea prevederilor legale privind condițiile de eligibilitate”, ci la „încălcarea prevederilor legale referitoare la respectarea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales”. Această modificare nu respectă art. 3 și art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în condițiile în care legiuitorul nu a făcut corelarea noului text cu cel al art. 6 alin. (5) din același regulament, care menține aceeași exigență a respectării „condițiilor de eligibilitate” în procesul de verificare a validității mandatelor de către aceeași comisie. Sintagma „condiții de eligibilitate” a fost în vigoare în Regulamentul Camerei Deputaților începând cu 16 ianuarie 2006, iar sintagma „condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales” este în vigoare din 27 iulie 2015, regăsindu-se în cuprinsul art. 58 alin. (1) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente. Până în prezent nu s-a făcut nicio confuzie deoarece interpretarea s-a realizat cu ușurință prin raportarea ambelor sintagme la sintagma „condițiilor prevăzute de lege pentru a candida” din cuprinsul tuturor legilor electorale [art. 52 alin. (12) din Legea nr. 208/2015, art. 44 alin. (9) și art. 46 alin. (1) din Legea nr. 373/2004 și art. 29 alin. (12) și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 35/2008]. Confuzia este posibilă însă acum, prin modificarea art. 7 alin. (3) din Regulament care, referindu-se la condițiile de invaliditate, se raportează la o sintagmă diferită de cea utilizată în cuprinsul art. 6 alin. (5) din același act normativ cu referire la condițiile de validitate pe care trebuie să le verifice aceeași comisie. Fiind vorba de același proces de validare și fără o intervenție legislativă corelată, concluzia ar fi că, în noua formă a regulamentului, cele două sintagme — „condițiile privind exercitarea dreptului de a fi ales” din art. 7 alin. (3) și „condițiile de eligibilitate” din art. 6 alin. (5) — sunt diferite, ceea ce nu poate fi acceptat. Or, această interpretare a fost aplicată chiar în cazul validării mandatului domnului Francisc Tobă. În atari condiții este afectat caracterul previzibil al normei juridice, cu încălcarea principiului constituțional al legalității.

12. O altă modificare adusă art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților prin hotărârea criticată constă în limitarea atribuțiilor Comisiei de validare. Astfel, în forma nemodificată a regulamentului, art. 7 alin. (3) permitea Comisiei de validare să verifice îndeplinirea condițiilor de eligibilitate care puteau interveni inclusiv după momentul verificării lor și întocmirii procesului-verbal de către birourile electorale de circumscripție, acestea din urmă raportându-se la respectarea condițiilor legale privind exercitarea dreptului de a fi ales la data depunerii dosarului de candidat. Or, în noua sa redactare, art. 7 alin. (3)

limitează Comisia de validare prin aceea că verificarea asupra validității mandatului se raportează strict la actele comunicate de birourile electorale de circumscripție, ceea ce transformă procedura de validare într-o procedură formală, lipsită de forță și conținut, de vreme ce toate persoanele care au primit certificat doveditor de atribuire de mandat au participat în prealabil la alegeri doar sub condiția admiterii candidaturii lor de către birourile electorale județene. Din această perspectivă, ar însemna că niciun mandat nu poate fi propus pentru invalidare de către Comisia parlamentară, fiind scoase din ipoteză oricare alte situații ce pot apărea ulterior, adică în perioada dintre verificările efectuate de birourile electorale de circumscripție, raportate la data depunerii dosarului de candidat, și termenul de 4 zile de la constituirea Comisiei de validare în care, potrivit Regulamentului, aceasta trebuie să epuizeze procesul de verificare a validității mandatelor. Prin urmare, sub imperiul noului art. 7 alin. (3) din regulament, Comisia de validare este obligată să propună plenului Camerei Deputaților validarea unui mandat chiar dacă, de pildă, astfel se dă posibilitatea unor persoane condamnate la pierderea drepturilor electorale să fie supuse plenului spre validare.

13. O altă diferență constă în aceea că noul text al art. 7 alin. (3) înlocuiește sintagma din redactarea anterioară „unor infracțiuni” (plural) cu „unei infracțiuni” (singular) în expresia „pentru săvârșirea de către respectivul deputat a unei infracțiuni legate de derularea procesului electoral”. Această intervenție este inutilă și denotă, în opinia autorului sesizării, necunoașterea regulilor gramaticale, deoarece sintagma „unor infracțiuni” din forma veche se referea la categoria de infracțiuni, și nu la numărul acestora, pluralitatea de infracțiuni nefiind o condiție pentru invalidarea mandatului („unor” nu este numeral, ci articol nehotărât, plural, în cazul dativ). În schimb, dacă termenului „unei” i s-ar conferi rolul de numeral, atunci noua sintagmă „unei infracțiuni” s-ar referi strict și limitativ la numărul infracțiunilor comise, ceea ce ar determina obligativitatea invalidării doar în cazul comiterii unei singure infracțiuni, nu și în cazul comiterii mai multor infracțiuni legate de derularea procesului electoral.

14. În final, autorul sesizării prezintă argumente în sensul admisibilității acesteia din perspectiva art. 27 din Legea nr. 47/1992 și a jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la controlul de constituționalitate exercitat asupra hotărârilor Parlamentului, iar pentru argumentele prezentate, solicită Curții să constate neconstituționalitatea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021.

15. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților și al celui al Senatului.

16. Cu adresa nr. 2/3.349 din 22 martie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.231 în aceeași dată, a fost transmis **punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților** cu privire la sesizarea de neconstituționalitate, pe care o consideră nefondată.

17. Referitor la susținerile potrivit cărora au fost încălcate prevederile art. 110 alin. (2), art. 114 și ale art. 129 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, precum și ale art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, pe motiv că procedura desfășurată în data de 15 februarie 2021 pentru adoptarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021, inclusiv cea prealabilă, pentru întocmirea raportului asupra proiectului de hotărâre, ar fi afectat buna funcționare a Camerei Deputaților, se arată că acestea nu pot fi reținute. Proiectul de hotărâre a fost inițiat de liderii grupurilor parlamentare PSD, PNL și USR PLUS, iar în data de 15 februarie 2021 Biroul permanent a sesizat în fond Comisia pentru regulament, aceasta propunând plenului Camerei

Deputaților (cu o majoritate de 5 voturi pentru și un vot împotriva) un raport pentru adoptarea proiectului de hotărâre în forma depusă de inițiatori. În ședința din aceeași zi, Plenul Camerei a dezbătut și adoptat (cu o majoritate de 193 de voturi pentru, 10 voturi împotriva și 0 abțineri) proiectul în cauză, care a devenit Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021.

18. Se învederează faptul că relevante în examinarea pretinselor încălcări de natură regulamentară sunt principiile autonomiei parlamentare și deciziei majoritare, specifice dreptului parlamentar și consacrate prin jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 25 din 22 ianuarie 2020). Prin urmare, Curtea Constituțională nu este competentă să verifice conformitatea cu dispozițiile Constituției sau ale Regulamentului Camerei Deputaților a acțiunilor și actelor prin care procedurile parlamentare sunt puse în aplicare (Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018). Dacă autorul sesizării este nemulțumit cu privire la transpunerea principiilor constituționale în procesul de validare a unui mandat de deputat, atunci ar fi trebuit să conteste la Curtea Constituțională însăși hotărârea de validare a mandatului de deputat, ceea ce însă nu a făcut.

19. Se mai precizează și că, potrivit Deciziei nr. 209 din 7 martie 2012, competențele unei comisii parlamentare nu pot antrena constituționalitatea sau neconstituționalitatea unui act adoptat de Camera Deputaților, aceste comisii fiind organe de lucru ale Camerei, ale căror lucrări au natura unor acte preliminare, cu caracter de recomandare, în timp ce actele obligatorii sunt adoptate de plenul Camerei, unicul organ deliberativ prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale.

20. Totodată, se amintește și că, potrivit jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, criticile formulate trebuie să atingă o anumită relevanță constituțională, iar invocarea dispozițiilor constituționale pretins încălcate trebuie să fie una efectivă, și nu formală (deciziile nr. 307 din 28 martie 2012, nr. 783 din 26 septembrie 2012 și nr. 628 din 4 noiembrie 2014), fapt ce nu este întrunit în cauză în totalitate.

21. Așadar, având în vedere că regulamentele parlamentare au ca obiect de reglementare organizarea și funcționarea fiecărei Camere, în acord cu art. 64 alin. (1) din Constituție referitor la principiul autonomiei parlamentare, nu se pot reține susținerile autorului sesizării privind încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, în condițiile în care textul regulamentar criticat reglementează modul concret de desfășurare a activității de validare în cadrul procedurii parlamentare specifice Camerei Deputaților.

22. În plus, se apreciază că obiecțiile formulate în motivarea sesizării vizează de fapt modalități de interpretare a raporturilor constituționale dintre parlamentar, pe de o parte, și alegătorii săi, partidele sau formațiunile politice care au susținut respectiva candidatură și Camera din care face parte parlamentarul, pe de altă parte. Or, răspunderea pentru o anumită opțiune politică, manifestată prin demiterea parlamentarului/candidatului din partidul politic din partea căruia a fost ales sau chiar și înscrierea într-un alt partid politic nu poate fi decât o răspundere politică, cel mult morală, și nu una juridică.

23. Cât privește pretinsa lipsă de previzibilitate și claritate a normelor cuprinse în hotărârea criticată, se arată că, în raport cu jurisprudența Curții Constituționale în materie (deciziile nr. 358 din 30 mai 2018, nr. 828 din 13 decembrie 2017, nr. 189 din 2 martie 2006, nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 26 din 18 ianuarie 2012), aceste susțineri sunt neîntemeiate, întrucât textul în discuție este clar, predictibil și neechivoc, fără pasaje obscure sau soluții normative contradictorii. În plus, aceste norme juridice, subsumându-se dreptului parlamentar, se adresează exclusiv deputaților, considerându-se că pot fi înțelese și aplicate de către destinatarii acestora. Prin urmare, sunt

respectate prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin prisma exigențelor impuse de Legea nr. 24/2000.

24. Pentru argumentele expuse, Biroul permanent al Camerei Deputaților consideră că sesizarea de neconstituționalitate care face obiectul Dosarului nr. 620C/2021 este neîntemeiată, iar, pe cale de consecință, propune respingerea sa.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, hotărârea criticată, raportată la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. În vederea soluționării prezentei sesizări, Curtea procedează mai întâi la verificarea admisibilității acesteia. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării referitoare la hotărârea Camerei Deputaților trebuie realizată prin raportare la obiectul controlului și autorul sesizării, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 146 lit. c) din Constituție și art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori*”.

26. Astfel, Curtea constată că actul juridic supus controlului este Regulamentul Camerei Deputaților, astfel cum acesta a fost modificat printr-o hotărâre care aparține plenului acestei Camere, precum și că sesizarea este formulată de Grupul parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și semnată de liderul acestui grup parlamentar, fiind întrunite, așadar, condițiile de admisibilitate referitoare la obiectul și titularul dreptului de sesizare a Curții Constituționale.

27. Prin urmare, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție și ale art. 3 alin. (2), art. 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asupra constituționalității Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021.

28. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie, potrivit sesizării formulate, prevederile Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 15 februarie 2021, care are următorul cuprins normativ:

„*Articol unic. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 27 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:*

— *La articolul 7, alineatul (3) va avea următorul cuprins:*

«*(3) Comisia de validare propune invalidarea alegerii unui deputat în cazul în care, din actele comunicate de birourile electorale competente, constată încălcarea prevederilor legale referitoare la respectarea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales și/sau în cazul în care constată că există o hotărâre judecătorească de condamnare, rămasă definitivă, pentru săvârșirea de către respectivul deputat a unei infracțiuni legate de derularea procesului electoral.*»

29. În motivarea sesizării de neconstituționalitate sunt invocate prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală, din perspectiva referitoare la principiul statului de drept, al respectării Constituției, al securității juridice și al exigențelor de calitate a legii impuse de principiul legalității. Totodată, se susține

încălcarea art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

30. Cu privire la situația de fapt care a generat formularea prezentei sesizări, Curtea reține că aceasta se integrează procesului de validare a mandatelor deputaților declarați aleși în urma rezultatelor voturilor exprimate la alegerile generale pentru Camera Deputaților și Senat din 6 decembrie 2020. Astfel, ca urmare a convocării Președintelui României prin Decretul nr. 1.085 din 16 decembrie 2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.239 din 16 decembrie 2020, Camera Deputaților s-a întrunit, în data de 21 decembrie 2020, în prima sa ședință, în cadrul căreia au fost aleși, potrivit principiului configurației politice și Regulamentului Camerei Deputaților, cei 30 de membri ai Comisiei de validare, în acest scop fiind adoptată Hotărârea Camerei Deputaților nr. 69 din 21 decembrie 2020 pentru aprobarea componenței nominale a Comisiei de validare a mandatelor de deputat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.270 din 21 decembrie 2020.

31. Comisia de validare s-a întrunit, a verificat și s-a pronunțat, conform prevederilor art. 6 alin. (5) din Regulamentul Camerei Deputaților, prin raportul de validare a mandatelor deputaților, iar în temeiul art. 7 din regulament, având în vedere constatările grupelor de lucru și ale Biroului Comisiei, Comisia de validare a propus Camerei Deputaților, cu unanimitate de voturi, validarea mandatelor a 329 de deputați, precum și amânarea validării pentru un mandat de deputat, în vederea completării documentației. Raportul comisiei a fost supus dezbaterii Camerei Deputaților în ședința plenului din aceeași zi, 21 decembrie 2020, când a fost adoptată Hotărârea nr. 70 din 21 decembrie 2020 cu privire la validarea mandatelor deputaților aleși la data de 6 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.271 din 21 decembrie 2020. Anexa nr. 2 a acestei din urmă hotărâri cuprinde, la pct. 1, numele și prenumele unui singur deputat pentru care s-a amânat validarea în ședința Camerei Deputaților din 21 decembrie 2020, respectiv dl. Tobă Francisc, care figura pe lista de candidați declarați aleși ai partidului Alianța pentru Unirea Românilor, Circumscripția electorală nr. 8 Brașov.

32. Conform susținerilor partidului Alianței pentru Unirea Românilor — autorul prezentei sesizări — prin 3 adrese (două din data de 20 decembrie 2020 și una din 28 ianuarie 2021), acesta a informat Biroul permanent al Camerei Deputaților și Comisia de validare că dl. Francisc Tobă nu îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute de Legea nr. 208/2015, respectiv condiția de a fi membru al partidului pe listele căruia a candidat, solicitând Comisiei de validare să constate și să propună Plenului invalidarea alegerii acestuia, conform art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților.

33. În data de 15 februarie 2021 a fost depus la Biroul permanent al Camerei Deputaților „Proiectul de hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților” (PHCD nr. 19/2021), care a fost adoptat în plenul Camerei Deputaților și publicat în Monitorul Oficial al României în aceeași zi, devenind astfel Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15 din 15 februarie 2021 — obiectul prezentei sesizări. Ulterior, Camera Deputaților a adoptat Hotărârea nr. 16 din 17 februarie 2021 privind validarea unui mandat de deputat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 17 februarie 2021, astfel că, potrivit articolului unic din aceasta, a fost validat „mandatul de deputat al domnului Tobă Francisc, deputat ales la alegerile din 6 decembrie 2020 în Circumscripția electorală nr. 8, județul Brașov, pe lista Alianței pentru Unirea Românilor”.

34. Potrivit Raportului său din 16 februarie 2021 privind validarea unui mandat de deputat, Comisia de validare arată că a fost complinită lipsa documentației — motivul amânării inițiale a validării din 21 decembrie 2020 — prin depunerea de către domnul Tobă Francisc a tuturor documentelor legale în vederea

validării, fără a se face nicio mențiune cu privire la adresele din 20 decembrie 2020 și 28 ianuarie 2021 ale partidului Alianța pentru Unirea Românilor. Propunerea de validare a fost votată cu majoritatea de voturi a celor 3 membri, iar în ședința de plen, Camera Deputaților a aprobat propunerea Comisiei de validare, fără ca la dezbateri să fie formulate obiecții sau comentarii, astfel fiind adoptată Hotărârea nr. 16/2021 (155 de voturi pentru, 8 împotriva, o abținere și 3 deputați nu au votat). La data de 23 februarie 2021, Grupul parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților a sesizat Curtea Constituțională cu prezenta cerere de constatare a neconstituționalității Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților.

35. În examinarea prezentei sesizări, Curtea va analiza, mai întâi, criticile de neconstituționalitate privind neregularitatea procedurii de adoptare a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021, în cadrul căreia autorul sesizării învederează o serie de aspecte ce vizează atât adoptarea de către Comisia pentru regulament a Raportului privind proiectul hotărârii de modificare a Regulamentului Camerei Deputaților (PHCD nr. 19/2021), cât și adoptarea, în plenul Camerei Deputaților, a acestui proiect de hotărâre, devenit Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021. Neregulile indicate privesc majoritatea de vot în cadrul Comisiei pentru regulament, lipsa caracterului urgent al adoptării hotărârii criticate, imposibilitatea exercitării votului prin mijloace electronice, nerespectarea termenelor prevăzute în regulament pentru convocarea ședințelor comisiilor parlamentare și a celei de plen, nerespectarea Ordinului nr. 1.137/2018 al secretarului general al Camerei Deputaților privind colaționarea proiectului de hotărâre, aspecte care, în opinia autorului sesizării, au afectat activitatea de legiferare și buna funcționare a Camerei Deputaților și au generat, în consecință, încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) și art. 61 alin. (1) din Constituție.

36. Cu privire la aceste aspecte, Curtea reamintește jurisprudența sa constantă prin care a statuat că, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat în temeiul art. 146 lit. c) din Constituție, nu este competentă să exercite un control de constituționalitate și asupra modului de interpretare sau de aplicare a regulamentelor Parlamentului. Obiectul analizei Curții în cadrul acestei competențe poartă exclusiv asupra hotărârilor parlamentare de adoptare a regulamentelor parlamentare sau de modificare și/sau completare a acestora, sau al altor hotărâri care au caracter normativ și conțin dispoziții referitoare la organizarea și funcționarea Parlamentului în ansamblu sau a fiecărei Camere în parte. Dacă și-ar extinde competența și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, Curtea Constituțională nu numai că ar pronunța soluții fără fundament constituțional, dar ar încălca astfel și principiul autonomiei regulamentare a Parlamentului consacrat de art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție, respectiv, prin referire la această sesizare, autonomia regulamentară a Camerei Deputaților. Curtea a arătat că, în virtutea acestui principiu constituțional, Camerele Parlamentului au competența exclusivă să interpreteze conținutul normativ al regulamentelor proprii și să decidă asupra modului de aplicare a acestora, respectându-se de fiecare dată, desigur, normele constituționale aplicabile, iar nerespectarea unor prevederi regulamentare se poate constata și rezolva pe căi și proceduri exclusiv parlamentare [Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 10 august 1993, Decizia nr. 98 din 25 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 31 octombrie 1995, Decizia nr. 17 din 27 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 31 ianuarie 2000, Decizia nr. 47 din 15 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 13 aprilie 2000, Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 18, sau Decizia nr. 128 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 8 martie 2019, paragraful 30].

37. Totodată, Curtea a mai statuat că, în măsura în care dispozițiile regulamentare invocate în susținerea criticilor nu au relevanță constituțională, nefiind consacrate expres sau implicit într-o normă constituțională, aspectele invocate nu constituie probleme de constituționalitate, ci de aplicare a normelor regulamentare [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 730 din 22 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 29 decembrie 2017 sau Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, paragraful 215]. Curtea a mai reținut că, de principiu, în lipsa unei prevederi constituționale exprese și „în temeiul autonomiei de care se bucură Camera Deputaților, prin votul pe care aceasta îl dă asupra proiectului de hotărâre, acoperă viciile regulamentare de procedură, Curtea neavând competența ca ea însăși să cerceteze și să determine starea de fapt, pentru ca din constatările astfel efectuate să stabilească starea de constituționalitate a normei regulamentare” [Decizia nr. 467 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 28 septembrie 2016, paragraful 42].

38. În plus, cu privire la pretinsa neregularitate a procedurii prealabile adoptării Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021, desfășurată în cadrul Comisiei sesizate în fond — Comisia pentru regulament —, se impune a fi reiterată jurisprudența prin care Curtea a constatat că natura juridică a rapoartelor sau avizelor adoptate de comisiile parlamentare este aceea a unui act preliminar, cu caracter de recomandare, acestea fiind adoptate în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau Camerelor reunite. Aceste comisii au caracterul de organe de lucru interne, de specialitate, ale Camerelor parlamentare, iar rapoartele și avizele adoptate au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, întrucât Senatul și Camera Deputaților sunt, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale. Comisiile parlamentare au obligația de a se întruni, însă pot fi puse în situația de a nu realiza activitatea în scopul căreia au fost constituite din cauza neîndeplinirii condiției de cvorum pentru desfășurarea ședințelor sau a imposibilității ca membrii comisiei să ajungă la un acord cu privire la problema supusă dezbaterii. Prin urmare, dispozițiile regulamentare care reglementează aceste două ipoteze (cvorumul și majoritatea necesară adoptării unei hotărâri în cadrul comisiilor) consacră mijloacele procedurale minimale de protecție în scopul respectării drepturilor tuturor membrilor comisiilor, iar nu ca instrumente de împiedicare a funcționării Camerelor Parlamentului (a se vedea, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994, sau Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012, pct. 2 din considerente).

39. Cu referire la procesul de legiferare ce are ca obiect adoptarea Regulamentului unei Camere a Parlamentului, de desfășurare a ședințelor comune sau a hotărârilor subsecvente de modificare sau completare ale acestora, Constituția nu cuprinde norme care să vizeze modul de lucru al comisiilor parlamentare, ci al Camerelor parlamentare care trebuie să respecte regulile esențiale privind cvorumul de participare [art. 67]

și majoritatea de vot [art. 76]. Celelalte aspecte, referitoare la modul de inițiere a hotărârii și de desfășurare a procedurii de dezbateri și votare a acesteia, nu sunt reglementate prin Constituție, iar Curtea nu are competența de a efectua un control de conformitate a hotărârii astfel adoptate cu prevederile regulamentului însuși. În această ipoteză, Regulamentul Camerei Deputaților nu este normă de referință în exercitarea controlului de constituționalitate și, cu atât mai puțin, nu pot fi nici ordinele secretarilor generali ai Camerelor Parlamentului, Curtea Constituțională neavând nicio competență în această privință, care se subsumează unor chestiuni de procedură parlamentară (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 137 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 11 mai 2018, paragraful 36).

40. Totodată, în considerarea aceluiași principiu al autonomiei regulamentare, consacrat de art. 64 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța cu privire la oportunitatea adoptării unor modificări la Regulamentul Camerei Deputaților. Prin urmare, chestiunea dacă momentul în care a fost inițiat proiectul de modificare a Regulamentului Camerei Deputaților, devenit, după adoptare, Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021, este sau nu unul adecvat sau oportun, în sensul că actul legiferării nu ar fi justificat de o reală necesitate și că ar fi avut în vedere o situație singulară/particulară nu poate reprezenta o reală critică de constituționalitate asupra căreia Curtea să se pronunțe, ci reprezintă un aspect de oportunitate asupra căruia poate decide doar Camera parlamentară în cauză.

41. În consecință, în considerarea principiilor suveranității Parlamentului și autonomiei regulamentare, consacrate de art. 61 și art. 64 alin. (1) din Constituție, astfel cum au fost interpretate în jurisprudența în materie a Curții Constituționale, mai sus menționată, rezultă că nu pot fi reținute criticile formulate cu privire la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) și art. 61 alin. (1) din Constituție, prin care se pretinde că procedura adoptării Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021 contravine prevederilor regulamentare specifice, afectând astfel buna funcționare a Camerei Deputaților.

42. În sfârșit, dincolo de aceste aspecte, Curtea observă, contrar susținerilor autorului sesizării referitoare la aplicarea nejustificată a procedurii de urgență în dezbateri și adoptarea proiectului de hotărâre, că aceasta a fost solicitată în mod expres chiar de inițiatori în cuprinsul Expunerii de motive a acestui proiect, astfel cum se poate observa accesând site-ul Camerei Deputaților, secțiunea „Urmărirea procesului legislativ”.

43. Curtea urmează a examina, în continuare, criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție din perspectiva lipsei de calitate normativă a dispozițiilor art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, modificate prin articolul unic al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021. Aceste critici – de formă și de fond — se referă, în esență, atât la faptul că noile modificări limitează, practic, posibilitatea Comisiei de validare de a propune invalidarea unui mandat de deputat, cât și la faptul și că acestea nu sunt corelate cu conținutul art. 6 alin. (5) din același regulament, chiar contradictorii, creând astfel confuzie în interpretarea și aplicarea acestora.

44. Curtea observă că, în redactarea sa anterioară, art. 7 alin. (3) din regulament prevedea: „Comisia de validare propune invalidarea alegerii unui deputat în cazul în care constată încălcarea prevederilor legale privind condițiile de eligibilitate și în cazul în care există o hotărâre judecătorească de condamnare, rămasă definitivă, privind săvârșirea de către respectivul deputat a unor infracțiuni legate de derularea procesului electoral.” Acest text a fost introdus în anul 2006 și a produs efecte juridice până la data de 15 februarie 2021, când s-a publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154,

Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021, care, prin articolul său unic, a modificat art. 7 alin. (3), acesta având, în prezent, următoarea redactare: „(3) *Comisia de validare propune invalidarea alegerii unui deputat în cazul în care, din actele comunicate de birourile electorale competente, constată încălcarea prevederilor legale referitoare la respectarea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales și/sau în cazul în care constată că există o hotărâre judecătorească de condamnare, rămasă definitivă, pentru săvârșirea de către respectivul deputat a unei infracțiuni legate de derularea procesului electoral.*”

45. Ulterior adoptării Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021, Regulamentul Camerei Deputaților a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 12 martie 2021. Art. 6 alin. (5) din acesta și-a păstrat atât numerotarea, cât și conținutul și prevede următoarele: „(5) *Comisia de validare verifică și se pronunță în următoarele situații: a) asupra contestațiilor conținute în dosarele primite de la Biroul Electoral Central, nesoluționate sau a căror soluționare s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la procedura de soluționare; b) asupra îndeplinirii de către fiecare deputat a condițiilor de eligibilitate și a depunerii la dosar a tuturor documentelor cerute de legislația în vigoare pentru validarea mandatelor.*”

46. Din examinarea comparativă a prevederilor art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, în redactarea anterioară și, respectiv, în redactarea ulterioară modificării sale prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021, Curtea reține că noul text cuprinde două intervenții legislative principale, care vizează, în esență: (i) documentația pe baza căreia Comisia de validare își exercită atribuțiile și (ii) sintagma „*condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales*”, ambele modificări redacționale regăsindu-se în prima teză a art. 7 alin. (3).

47. Textul criticat cuprinde și o a doua teză, potrivit căreia comisia propune invalidarea, și anume în cazul în care există o hotărâre judecătorească de condamnare, rămasă definitivă, privind săvârșirea de către respectivul deputat a unor infracțiuni legate de derularea procesului electoral. Această din urmă ipoteză normativă nu a suferit modificări de substanță în noua redactare a art. 7 alin. (3) din regulament. Potrivit acesteia, Comisia de validare are în continuare competența de a propune invalidarea în situația în care constată că împotriva deputatului s-a pronunțat și a rămas definitivă o hotărâre judecătorească de condamnare pentru săvârșirea unor infracțiuni legate de derularea procesului electoral. Art. 7 alin. (3) teza a doua nu cuprindea nici înainte, nici ulterior modificării sale un termen de referință cu privire la data pronunțării definitive a unor astfel de hotărâri judecătorești. Totodată, Curtea observă că nici diferența terminologică dintre vechea redactare „a unor infracțiuni” și cea nouă — „a unei infracțiuni” din cuprinsul celei de-a doua teze a art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, remarcată de autorul sesizării, nu comportă dificultăți sub aspectul interpretării și aplicării sale unitare, dificultăți care să atragă incidența art. 1 alin. (5) din Constituție. Sintagma „unei infracțiuni” nu poate fi înțeleasă decât ca atare, în sensul său propriu/comun, și nu poate înlătura existența constatării mai multor infracțiuni, astfel că nu pot fi reținute susținerile autorului sesizării potrivit cărora această sintagmă ar putea impune obligativitatea invalidării mandatului doar în cazul comiterii unei singure infracțiuni, dar nu și în cazul comiterii mai multor infracțiuni legate de derularea procesului electoral. Prin urmare, teza a doua a art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților nu va constitui obiectul prezentei analize de constituționalitate.

48. Referitor la prima intervenție legislativă introdusă în cuprinsul art. 7 alin. (3) teza întâi din Regulamentul Camerei Deputaților, Curtea reține că documentația pe baza căreia Comisia de validare își exercită atribuțiile se limitează la actele comunicate de birourile electorale competente, în timp ce, anterior

modificării, același text nu menționa sursa sau documentele pe baza cărora Comisia de validare putea verifica dacă au fost încălcate prevederile legale referitoare la condițiile de eligibilitate.

49. Prin urmare, problema de drept ce rezidă în cauză constă în determinarea semnificației sintagmei „actele comunicate de birourile electorale competente” în contextul normativ al *primei ipoteze*, reglementată în art. 7 alin. (3) teza întâi din regulament, și dacă aceasta are atât relevanță, cât și consecințe în planul constituționalității textului analizat, astfel cum susține autorul sesizării.

50. Examinând dispozițiile Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015), Curtea reține că art. 52—60 din capitolul V — *Candidaturile* reglementează condițiile pe care candidaturile trebuie să le îndeplinească, fie că acestea sunt depuse de un partid politic, o alianță politică, o alianță electorală sau o organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale, fie de un candidat independent. Art. 58 din lege stabilește competența biroului electoral de circumscripție de a examina respectarea condițiilor legale privind exercitarea dreptului de a fi ales, respectarea condițiilor de fond și de formă ale listei susținătorilor, înregistrând candidaturile care îndeplinesc aceste condiții sau respingând înregistrarea celor care nu îndeplinesc condițiile legale. Potrivit art. 52 alin. (14), „*Nu pot candida persoanele care, la data depunerii candidaturii, nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a fi alese*”.

51. Prin urmare, coroborând aceste prevederi, rezultă că verificarea de către birourile electorale de circumscripție a îndeplinirii condițiilor legale privind exercitarea dreptului de a fi ales, precum și a condițiilor de fond și de formă ale listei susținătorilor se raportează la data depunerii candidaturii.

52. Cât privește candidații la alegerile parlamentare pe listele unei formațiuni politice, Curtea observă că una dintre condițiile verificate la momentul depunerii candidaturii este și cea prevăzută de art. 52 alin. (8) din Legea nr. 208/2015, potrivit căreia propunerile de candidați se fac de către partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale sau organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care participă la alegeri, sub semnătura conducerii acestora sau a persoanelor desemnate pentru a le semna. De asemenea, conform art. 52 alin. (12), se solicită și depunerea, din partea candidatului, a declarației de acceptare a candidaturii, care va cuprinde, printre o serie de alte elemente, și mențiunea partidului politic sau alianței care l-a propus, apartenența politică a candidatului, precum și precizarea că întrunește condițiile prevăzute de lege pentru a candida. Așadar, legiuitorul a stabilit, în cazul candidaților afiliați politic, condiția dublei confirmări a acestei apartenențe a candidatului la respectivul partid politic, solicitând atât ca propunerea de candidatură să aparțină partidului politic, sub semnătura conducerii acestora sau a persoanelor desemnate pentru a le semna, cât și, corelativ, depunerea unei declarații de acceptare a candidatului prin care acesta afirmă aceeași apartenență la același partid.

53. Art. 58 din Legea nr. 208/2015 prevede și condițiile în care candidatul poate renunța la candidatură sau în care competitorii electorali pot retrage propunerea de candidaturi și pot depune o altă propunere. Astfel, după data-limită de depunere a candidaturilor nu se mai pot înregistra retragerea și/sau înlocuirea unui candidat, iar în caz de deces al candidatului după data tipării buletinelor de vot, acestea nu mai pot fi retipărite, iar candidatului decedat nu i se atribuie mandat.

54. Birourile electorale de circumscripție sau, după caz, Biroul Electoral Central emit decizii prin care admit sau resping candidaturile, împotriva acestora putând fi depuse contestații, a căror soluționare poate fi atacată cu apel, în conformitate cu prevederile art. 59 din Legea nr. 208/2015.

55. Așadar, birourile electorale de circumscripție au, potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 208/2015, atribuții de înregistrare a candidaturilor depuse la nivelul circumscripției [lit. b)], de constatare a rămânerii definitive a candidaturilor [lit. e)], de a elibera candidaților declarații aleși certificatul doveditor al alegerii [lit. i)], iar, în final, de a înainta Biroului Electoral Central procesele-verbale cuprinzând rezultatul alegerilor la nivelul circumscripției electorale în care funcționează, precum și întâmpinările, contestațiile și procesele-verbale primite de la birourile electorale ale secțiilor de votare [lit. j)].

56. Capitolul X din Legea nr. 208/2015 conține reguli referitoare la numărarea voturilor și constatarea rezultatelor, operațiuni în cadrul cărora se pot face întâmpinări și contestații, care se soluționează, după caz, de către președintele biroului electoral al secției de votare sau de biroul electoral de circumscripție, rezultatul soluționării lor fiind consemnat în procesele-verbale încheiate de fiecare dintre aceste birouri electorale. Totodată, fiecare birou electoral de circumscripție eliberează certificatul doveditor al alegerii senatorilor și deputaților cărora li s-au atribuit mandate, după încheierea fiecărei operațiuni de atribuire a mandatelor corespunzătoare respectivei circumscripții electorale. Totalitatea tuturor acestor documente formează un dosar unic, încheiat, sigilat, ștampilat și semnat de membrii biroului electoral de circumscripție, care se înaintează Biroului Electoral Central. Acesta are autoritatea să rezolve întâmpinările și contestațiile depuse, iar ulterior să încheie câte un proces-verbal separat pentru Senat și pentru Camera Deputaților. Cele două procese-verbale se înaintează Senatului și, respectiv, Camerei Deputaților, în vederea validării alegerilor, împreună cu dosarele întocmite de birourile electorale de circumscripție.

57. Revenind la noile dispoziții ale art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, astfel cum au fost modificate prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021, rezultă din prezentarea de mai sus că, având la dispoziție doar actele comunicate de birourile electorale competente, Comisia de validare va face o verificare prin raportare la date și fapte existente la data depunerii candidaturii, fără a putea lua în considerare evenimente ulterioare acestei date și care s-ar putea constitui în împrejurări dirimante privind exercitarea dreptului de a fi ales.

58. Curtea constată însă că există o perioadă de timp tranzitorie între momentul anterior scrutinului propriu-zis, marcat de verificările biroului electoral competent, în urma cărora candidatul obține decizia de admitere a candidaturii, și cel ulterior scrutinului, dar anterior validării mandatului, în care senatorilor și deputaților deținători ai certificatului doveditor al alegerii le-au fost atribuite mandate, dar încă nevalidate. Această perioadă, în noile condiții impuse de art. 7 alin. (3) teza întâi din Regulamentul Camerei Deputaților, este sustrasă oricărei verificări. În aceste condiții, controlul pe care Comisia de validare este îndrituită și specializată să îl facă este unul pur formal, deoarece nu poate decât să confirme existența unor condiții legale îndeplinite în prealabil și constatate ca atare la un moment anterior de către birourile electorale de circumscripție, astfel că, din această perspectivă, propunerea comisiei nu poate fi decât de validare a mandatului.

59. Or, instituția validării mandatului de deputat este consacrată constituțional și nu poate fi lipsită de mijloace și

instrumente eficiente care să asigure o verificare reală de către Comisia de validare a condițiilor impuse atât de Constituție, cât și de legile speciale pentru alegerea Camerei Deputaților. Art. 70 alin. (1) din Legea fundamentală prevede expres că: *„Deputații și senatorii intră în exercițiul mandatului la data întrunirii legale a Camerei din care fac parte, sub condiția validării alegerii și a depunerii jurământului. Jurământul se stabilește prin lege organică.”* Constituantul a rezervat o importanță deosebită operațiunii de validare a mandatului, care, alături de depunerea jurământului de credință, reprezintă condiții *sine qua non* ale dobândirii calității de deputat sau senator. Cele două cerințe au rol diferit: validarea urmărește confirmarea obiectivă, în etapa ulterioară alegerilor, a menținerii de către candidatul ales a condițiilor de rang constituțional și legal de eligibilitate, verificate în prealabil în procedura depunerii candidaturilor, astfel încât, în mod obiectiv, asupra acestora să nu fi intervenit nicio modificare; depunerea jurământului de credință urmărește asumarea simbolică, subiectivă și publică a candidatului ales față de noul său rol de reprezentant al poporului, care, în conformitate cu art. 2 din Constituție, este deținătorul direct al suveranității.

60. Totodată, sunt incidente, *mutatis mutandis*, considerentele Curții Constituționale stabilite prin Decizia nr. 45 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, când a fost examinată constituționalitatea art. 7 din Regulamentul Camerei Deputaților, care, în redactarea atunci în vigoare, permitea Comisiei de validare să propună invalidarea alegerii numai pentru fraudă electorală, aceasta reprezentând și un motiv de anulare a alegerilor de către Biroul Electoral Central, în condițiile art. 25 lit. f) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului. Curtea Constituțională a constatat cu acel prilej neconstituționalitatea art. 7 din Regulamentul Camerei Deputaților, statuând că: *„Validarea alegerii, o spune, deși indirect, chiar art. 6 din Regulamentul Camerei Deputaților, implică verificarea legalității alegerii deputaților, ceea ce înseamnă, evident, mai mult decât verificarea fraudei electorale. Ca atare, invalidarea nu se poate limita numai la fraudă electorală, ci și la neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile constituționale și legale privind alegerea deputaților, cum ar fi condițiile pentru a candida, soluționarea contestațiilor de către birourile electorale și justiție, respectarea prevederilor legale referitoare la atribuirea mandatelor etc. Acesta este sensul validării prevăzute în art. 67 alin. (1) [n.r. devenit art. 70 alin. (1) după revizuirea și republicarea Constituției] din Constituție, iar art. 7 din regulamentul restrânge acest sens.”*

61. În considerarea celor de mai sus, Curtea arată că nu poate fi acceptat argumentul prezentat în expunerea de motive a proiectului de hotărâre pentru modificarea Regulamentului Camerei Deputaților, devenit, după adoptare, Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021 — obiectul prezentei sesizări —, potrivit căreia Comisia de validare, fiind un organ de lucru al Parlamentului, nu are autoritatea de a infirma deciziile deja luate ca urmare a verificării respectării condițiilor de eligibilitate de către birourile electorale de circumscripție, Biroul Electoral Central sau chiar instanțe judecătorești. Într-adevăr, Comisia de validare nu poate avea o autoritate proprie, însă nu aceasta, ci Camera Deputaților are plenitudine de competență, inclusiv pe aceea de a valida sau invalida, prin hotărâre, mandatele deputaților. Prin urmare, este inadmisibil ca o comisie permanentă a Camerei Deputaților, organ intern de lucru al acesteia, instituită special pentru a sprijini/ajuta Camera în verificarea condițiilor premergătoare validării mandatelor, cu atribuția de a propune validarea sau, după caz, invalidarea acestora, să nu aibă posibilitatea de a face o verificare autentică

a acestor condiții și să nu poată propune, în cazul în care constată neîndeplinirea acestora, invalidarea unui mandat, doar pentru că propria sa verificare se limitează strict la documentele înaintate de birourile electorale competente. Într-o atare situație, nu Comisia de validare este afectată în buna și deplina sa funcționare, ci, practic, însăși Camera parlamentară în cauză, căreia îi sunt restrânse autoritatea și capacitatea de decizie, contrar art. 61 alin. (1) din Constituție.

62. Pe de altă parte, dacă s-ar accepta acest punct de vedere, ar însemna ca, în ipoteza vacantării unui loc de deputat spre finalul unei legislaturi parlamentare de 4 ani, aceeași comisie să verifice, la momentul validării mandatului atribuit parlamentarului de pe lista supleanților, și să constate, exclusiv pe baza documentelor transmise de birourile electorale competente, îndeplinirea aceluiași condiții verificate de acestea din urmă cu aproape 4 ani în urmă, adică la momentul depunerii candidaturii de către supleantul de pe lista aceluiași partid. Ar fi astfel sustrasă oricărei verificări perioadă semnificativă de timp dintre alegerea candidatului și validarea propriu-zisă a mandatului obținut de acesta, ceea ce ar transforma procedura validării într-un exercițiu pur formal, lipsit de orice eficiență și relevanță pentru momentul validării mandatului respectiv. Atât art. 70 alin. (2) din Constituție, cât și art. 7 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor stabilesc cazurile de încetare a mandatului de deputat sau de senator care duc la vacantarea locului și tocmai în considerarea unor asemenea situații fiecare Cameră are constituită, drept comisie permanentă, propria comisie de validare (cu distincția că la Senat, funcția specifică Comisiei de validare este îndeplinită de Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări). Rolul său se întinde pe perioada întregii legislaturi, iar ocuparea locului vacant depinde, în aceeași măsură, de depunerea jurământului de credință după validarea mandatelor, potrivit aceleiași proceduri și cu aceleași consecințe juridice [art. 3 alin. (5) din Legea nr. 96/2006.] Prin urmare, pentru respectarea prevederilor art. 70 alin. (1) din Constituție, care condiționează intrarea în exercițiul mandatului (și deci, exercitarea tuturor drepturilor și obligațiilor ce revin parlamentarilor) de validarea acestuia, se impune ca verificările Comisiei de validare și, implicit, ale Camerei parlamentare în cauză să se raporteze la actele, datele și faptele contemporane procedurii de validare, și nu la cele anterior verificate de birourile electorale competente și consemnate în actele comunicate de acestea ulterior încheierii alegerilor parlamentare.

63. Totodată, este dificil de înțeles care este rațiunea pentru care, potrivit tezei a doua a art. 7 alin. (3) din regulament, Comisia de validare poate constata, fără restricții sau limitări temporale, dacă există o hotărâre judecătorească de condamnare, rămasă definitivă, pentru săvârșirea de către respectivul deputat a unei infracțiuni legate de derularea procesului electoral, deci o apreciere raportată la momentul validării, în timp ce, verificând respectarea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales, potrivit tezei întâi a art. 7 alin. (3), aceeași comisie nu se mai poate raporta în demersul său decât la acte anterioare, asupra cărora există deja decizii favorabile ale autorităților competente în materie.

64. Or, în perioada tranzitorie dintre momentul preelectoral și cel postelectoral, dar anterior validării propriu-zise, pot apărea situații noi (de fapt și de drept), care să constea nu doar în definitivarea unor categorii de hotărâri judecătorești, menționate în teza a doua a textului criticat, ci și altele, care, în egală măsură, pot reprezenta cauze dirimante pentru validarea mandatului. Contenciosul electoral trebuie să aibă o concepție unitară, atât sub aspect substanțial, cât și procedural. Dacă în

contenciosul preelectoral, verificarea respectării condițiilor constituționale și legale privind dreptul de a fi ales se raportează la data depunerii candidaturii, o condiționează și vizează momentul scrutinului, contenciosul postelectoral (care, în sistemul dreptului românesc, revine unei comisii specializate a Parlamentului și, în final, deciziei Camerei parlamentare) cunoaște alte coordonate, deoarece vizează un moment diferit, specific procedurii postelectorale, și anume cel al validării, de care depinde, potrivit art. 70 alin. (1) din Constituție, însăși începerea exercițiului mandatului de deputat, astfel că trebuie să se raporteze la acel moment, și nu la cel specific procedurii și contenciosului preelectoral.

65. De pildă, așa cum se arată și în prezenta cauză, una dintre condițiile care se pot modifica în ceea ce îl privește pe candidatul propus pe listele unei formațiuni politice, ales ulterior și aflat în situația validării/invalidării mandatului, o reprezintă apartenența sa la respectivul partid politic. Din această perspectivă, nu poate fi reținut argumentul prezentat în punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, potrivit căruia răspunderea pentru o anumită opțiune politică, manifestată prin demiterea parlamentarului/candidatului din partidul politic din partea căruia a fost ales sau chiar și înscrierea într-un alt partid politic nu poate fi decât o răspundere politică, cel mult morală, și nu una juridică. Aceasta deoarece, spre deosebire de deputatul al cărui mandat a fost validat prin hotărâre parlamentară, candidatul declarat ales ca deputat, cu mandat atribuit de biroul electoral de circumscripție, nu se poate prevala de prevederile art. 69 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Orice mandat imperativ este nul*”, pentru simplul fapt că acesta încă nu se află, de drept, în exercițiul mandatului. Art. 70 alin. (1) din Constituție stabilește clar momentul de la care deputații și senatorii intră în exercitarea mandatului, respectiv „*de la data întrunirii legale a Camerei din care fac parte, sub condiția validării alegerii și a depunerii jurământului*”. Prin urmare, parlamentarul, pe de o parte, și candidatul propus și ales pe listele unui anumit partid politic, cu mandat atribuit de biroul de circumscripție electorală, pe de altă parte, nu se află în aceeași situație juridică și nu le sunt opozabile aceleași norme constituționale și legale, cum ar fi cele din Legea nr. 96/2006.

66. În concluzie, Curtea constată că prin limitarea Comisiei de validare de a propune invalidarea alegerii unui deputat doar pe baza verificării actelor comunicate de birourile electorale competente este restrânsă însăși posibilitatea forului legislativ suveran, în speță Camera Deputaților, de a invalida un mandat de deputat, ceea ce contravine prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1) și art. 70 alin. (1) din Constituție.

67. A doua intervenție legislativă operată asupra art. 7 alin. (3) teza a întâi din Regulamentul Camerei Deputaților, cu efecte substanțiale de fond asupra competenței Comisiei de validare, constă în înlocuirea sintagmei „*condițiile de eligibilitate*” din vechea redactare, cu sintagma „*condițiile privind exercitarea dreptului de a fi ales*”, corelativ cu menținerea primei sintagme în cuprinsul art. 6 alin. (5) din același regulament, republicat.

68. Curtea reține că sintagma „*condiții pentru exercitarea dreptului de a fi ales*”, introdusă în noua redactare a art. 7 alin. (3) teza întâi din Regulamentul Camerei Deputaților, este întâlnită și în cuprinsul Legii nr. 208/2015, însă subliniază faptul că cele două sintagme nu au, contrar aparențelor, aceeași semnificație. *Condițiile de eligibilitate* desemnează totalitatea condițiilor prevăzute de lege pentru ca o persoană să poată candida la o anumită funcție sau demnitate, fără a putea fi reduse deci doar la cele ce vizează *stricto sensu* „dreptul de a fi ales”. În acest sens, Curtea reține că art. 37 din Constituție reglementează condițiile generale pentru exercitarea dreptului de a fi ales, cu

referire specială, în alin. (2), la vârsta minimă pentru a fi ales în Camera Deputaților, în Senat și în funcția de Președinte al României. Pe de altă parte, condițiile speciale sunt reglementate în alte legi, așa cum este, în cazul deputaților și senatorilor, Legea nr. 208/2015. A restrânge, într-un moment postelectoral și exclusiv în vederea validării mandatului, această sferă a condițiilor aplicabile doar la cele generale, referitoare *stricto sensu* la dreptul de a fi ales, echivalează cu eludarea celorlalte condiții legale speciale, impuse drept condiții *sine qua non* la un moment prealabil alegerii, ceea ce le imprimă acestora din urmă un caracter pur formal și lipsit de substanță. Prin urmare, și această intervenție legislativă, de înlocuire a sintagmei „condițiile de eligibilitate” cu sintagma „condiții pentru exercitarea dreptului de a fi ales”, limitează substanțial aria de acțiune a verificărilor pe care Comisia de validare și, implicit, Camera Deputaților sunt îndrituite a le face în procedura validării mandatelor.

69. Totodată, Curtea constată că respectiva sintagmă a fost înlocuită doar în cuprinsul art. 7 alin. (3), dar nu și în cel al art. 6 alin. (5) din același regulament, în condițiile în care ambele texte se referă la procedura validării mandatelor derulată în fața aceleiași Comisii de validare, astfel că utilizarea unei terminologii diferite și neunitare este de natură să creeze confuzie în interpretare și aplicare și să genereze chiar arbitrarul. Așa fiind, interpretând sistematic Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în urma modificării aduse prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2021, rezultă că instrumentele de lucru ale Comisiei de validare variază în funcție de natura propunerii pe care aceasta urmează să o facă, ceea ce nu poate fi acceptat. Astfel, dacă potrivit art. 7 alin. (3) teza întâi, comisia nu poate analiza decât actele comunicate de birourile electorale competente și poate constata încălcarea prevederilor legale referitoare doar la respectarea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales, propunând, în consecință, invalidarea mandatului [art. 6 alin. (5) lit. b)], fără a conține o precizare cu privire la conținutul propunerii — dacă este de validare sau de invalidare — nu conține aceeași limitare, ci precizează, în termeni generali, că aceeași comisie se pronunță asupra îndeplinirii de fiecare candidat a *condițiilor de*

eligibilitate și permite chiar depunerea la dosar a tuturor documentelor cerute de legislația în vigoare pentru validarea mandatelor, inclusiv deci a unor documente noi, care nu figurau printre actele comunicate în prealabil de birourile electorale competente. De altfel, chiar în speța care a declanșat formularea prezentei sesizări, amânarea validării a fost acordată în vederea completării documentației doveditoare, fapt realizat ulterior și care a condus, după modificarea art. 7 alin. (3), la validarea respectivului mandat de deputat.

70. Mai mult decât atât, și cu privire la obiectul verificărilor, cele două norme sunt contradictorii. Art. 6 alin. (5) lit. a) din regulament permite comisiei să verifice contestațiile nesoluționate, conținute în dosarele primite de la Biroul Electoral Central, precum și pe cele a căror soluționare s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la procedura de soluționare — un control de legalitate ce vizează procedura, în timp ce art. 7 alin. (3) exclude o asemenea posibilitate, din moment ce nu se poate verifica decât menținerea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales, astfel cum a fost confirmată prin actele depuse de birourile electorale competente.

71. Așa fiind, Curtea constată că, în noua sa redactare, art. 7 alin. (3) teza întâi din Regulamentul Camerei Deputaților conține norme care, pe lângă faptul că sunt contradictorii față de cele cuprinse la art. 6 alin. (5) lit. b) din același act normativ, afectează în mod substanțial atribuțiile Comisiei de validare și, implicit, pe cele ale Camerei Deputaților cu privire la competența validării/invalidării mandatelor de deputat.

72. Pentru argumentele mai sus arătate, Curtea constată că sintagma „din actele comunicate de birourile electorale competente, constată încălcarea prevederilor legale referitoare la respectarea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales” din cuprinsul articolului unic al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021, referitor la modificarea art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, este neconstituțională, fiind contrară prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 70 alin. (1) din Constituția României.

73. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. c) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate și constată că sintagma „din actele comunicate de birourile electorale competente, constată încălcarea prevederilor legale referitoare la respectarea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales” din cuprinsul articolului unic al Hotărârii Camerei Deputaților nr. 15/2021, referitor la modificarea art. 7 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei de implementare a proiectului-pilot privind modelul de îngrijire în sistem ambulatoriu a pacienților cu tuberculoză din România

Văzând Referatul de aprobare nr. IM 462 din 29.04.2021 2021 al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

luând în considerare:

— Acordul de grant dintre Ministerul Sănătății și Fondul Global de Luptă împotriva SIDA, Tuberculozei și Malariei nr. SP 1.799 din 14.02.2019 „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”; și

— Scrisoarea de implementare nr. 3 din 25 ianuarie 2021 emisă de Fondul Global de Luptă împotriva SIDA, Tuberculozei și Malariei, prin care s-a aprobat prelungirea perioadei de implementare cu 9 (nouă) luni, respectiv până la data de 31 decembrie 2021, fără finanțare suplimentară a Grantului 1762 ROU-T-MoH,

având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului sănătății nr. 377/2017 privind aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de implementare a proiectului-pilot privind modelul de îngrijire în sistem ambulatoriu a pacienților cu tuberculoză din România, denumită în continuare metodologie, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Scopul proiectului-pilot este de a stabili mecanismele necesare pentru realizarea diagnosticului de tuberculoză și, respectiv, pentru inițierea și monitorizarea tratamentului tuberculozei la nivelul dispensarelor de pneumoftiziologie, pentru acele categorii de pacienți care sunt eligibili, conform metodologiei.

Art. 3. — Proiectul-pilot privind modelul de îngrijire în sistem ambulatoriu a pacienților cu tuberculoză din România este coordonat din punct de vedere tehnic de Ministerul Sănătății prin Unitatea de planificare și implementare de politici ale Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”, iar din punct de vedere metodologic de către Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta”.

Art. 4. — Proiectul-pilot se va derula în anul 2021 în dispensarele de pneumoftiziologie ale sectoarelor 4, 5 și 6 din municipiul București și în dispensarele de pneumoftiziologie din județele Ialomița (dispensarele TB Slobozia, Urziceni și Fetești), Botoșani (dispensarele TB Botoșani, și Dorohoi) și Maramureș (dispensarele TB Baia Mare, Târgu Lăpuș și Sighetu Marmăției).

Art. 5. — Toate persoanele suspecte sau confirmate cu tuberculoză, participante în proiectul-pilot, beneficiază de toate drepturile prevăzute în cadrul Programului național de control al tuberculozei.

Art. 6. — Pentru derularea activităților de diagnostic și tratament stabilite conform metodologiei și care nu sunt acoperite în Programul național de control al tuberculozei, Ministerul Sănătății va dispune transferul de sume către Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta” din fondurile alocate Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”, cu avizul

Fondului Global de Luptă împotriva SIDA, Tuberculozei și Malariei, pentru București, și către Spitalul de Pneumoftiziologie „Dr. Nicolae Rusdea” Baia Mare, Spitalul Orășenesc Târgu Lăpuș și Spitalul Municipal Sighetu Marmăției, pentru județul Maramureș, Spitalul de Pneumoftiziologie Botoșani și Spitalul Municipal Dorohoi, pentru județul Botoșani, și Spitalul Județean de Urgență Slobozia, Spitalul Municipal Urziceni și Spitalul Municipal Fetești, pentru județul Ialomița.

Art. 7. — Finanțarea cheltuielilor eligibile se va realiza în baza solicitării Institutului de Pneumoftiziologie „Marius Nasta”, pentru București, și a solicitărilor Spitalului de Pneumoftiziologie „Dr. Nicolae Rusdea” Baia Mare, Spitalului Orășenesc Târgu Lăpuș și Spitalului Municipal Sighetu Marmăției, pentru județul Maramureș, Spitalului de Pneumoftiziologie Botoșani și Spitalului Municipal Dorohoi, pentru județul Botoșani, și Spitalului Județean de Urgență Slobozia, Spitalului Municipal Urziceni și Spitalului Municipal Fetești, pentru județul Ialomița, însoțite de documente justificative, cu încadrarea în limita bugetului aprobat, pe baza instrucțiunilor transmise de către coordonatorul de program,

Art. 8. — Conducerea Institutului de Pneumoftiziologie „Marius Nasta”, pentru București, a Spitalului de Pneumoftiziologie „Dr. Nicolae Rusdea” Baia Mare, a Spitalului Orășenesc Târgu Lăpuș și a Spitalului Municipal Sighetu Marmăției, pentru județul Maramureș, a Spitalului de Pneumoftiziologie Botoșani și a Spitalului Municipal Dorohoi, pentru județul Botoșani, și a Spitalului Județean de Urgență Slobozia, a Spitalului Municipal Urziceni și a Spitalului Municipal Fetești, pentru județul Ialomița, personalul medical din cadrul dispensarelor de pneumoftiziologie implicate în derularea proiectului-pilot, precum și Unitatea de planificare și implementare de politici ale Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România” vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ioana Mihăilă

București, 11 mai 2021.

Nr. 672.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503. bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea derogării în scopul cercetării științifice pentru unele specii de pești**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DB/196.681 din 10.02.2021 al Direcției biodiversitate, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 9/CJ din 4.02.2021, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatică, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. a) și d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) și art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea, inventarierea și eliberarea ulterioară a unui număr de exemplare din specii de pești din râul Arpășel, râul Seaca, râul Valea Tocilelor, râul Sadu, râul Cislădie, râul Avrig, râul Lotrioara, râul Racovița, râul Bratila, râul Topolog, râul Bănia, râul Miniș, râul Prigor, râul Sâmbotin, râul Vija, râul Măieruș, râul Poarta, râul Durbav, râul Băiaș, râul Păușa, râul Sălătrucel, râul Jidoștița, râul Braia, râul Crevedia, râul Izvor, după cum urmează:

Speciile	Numărul exemplarelor	Stadiul de dezvoltare (ouă, larve imature, plantule sau adulți, pui, animale adulte)	Starea exemplarelor înaintea prelevării (vii, moarte, rănite, cu dizabilități)	Starea exemplarelor după prelevare (vii, moarte, rănite, cu dizabilități)
<i>Barbus barbus</i>	100	adulți/puiet	vii	vii
<i>Barbus petenyi</i>	50	adulți/puiet	vii	vii
<i>Cottus gobio</i>	50	adulți/puiet	vii	vii
<i>Eudontomyzon mariae</i>	20	adulți/puiet	vii	vii
<i>Eudontomyzon danfordi</i>	20	adulți/puiet	vii	vii
<i>Gobio gobio</i>	40	adulți/puiet	vii	vii
<i>Gobio kessleri</i>	40	adulți/puiet	vii	vii
<i>Sabanejewia aurata</i>	50	adulți/puiet	vii	vii
<i>Thymallus thymallus</i>	20	adulți/puiet	vii	vii
<i>Zingel streber</i>	20	adulți/puiet	vii	vii

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 decembrie 2021.

(2) Capturarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică prevăzute la art. 1 se realizează numai de către Universitatea din București — Facultatea de Biologie, denumită în continuare *titularul activității*, cu personal tehnic de specialitate.

(3) Capturarea exemplarelor de pești de la art. 1 se va face folosind metode și mijloace legale, cu respectarea tehnicilor de capturare pentru evitarea rănirii exemplarelor de faună sălbatică, prevăzute de legislația națională în vigoare.

(4) Exemplarele capturate vor fi identificate, măsurate, cântărite și eliberate în stare vie.

(5) Titularul activității trebuie să respecte planurile de management și regulamentele și măsurile de management ale ariilor naturale protejate: ROSCI0188 Parâng, ROSPA0908 Piemontul, ROSPA0080 Munții Almajului-Locvei, ROSCI0132 Oltul Mijlociu-Cibin-Hârțibaciu, ROSCI0085 Frumoasa, ROSPA0043 Frumoasa, ROSCI0122 Munții Făgăraș, ROSPA0149 Depresiunea Bozovici, RONPA0003 Parcul Național Cheile Nerei — Beușnița, ROSCI0031 Cheile Nerei — Beușnița, ROSPA0020 Cheile Nerei — Beușnița, ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, RONPA0274 Pădurea Bogății, ROSCI0137 Pădurea Bogății, ROSPA0093 Pădurea Bogata, RONPA0010 Parcul Național Cozia, ROSCI0046 Cozia, ROSPA0025 Cozia — Buila — Vânturarița, RONPA0014 Parcul Natural Porțile de Fier, ROSCI0206 Porțile de Fier.

(6) Este interzisă folosirea utilajelor care prezintă un grad de uzură ridicat sau pierderi de carburanți și/sau lubrifianti.

(7) Se vor folosi utilaje și mijloace de transport cu motoare performante, dotate cu atenuatoare de zgomot și capotaje în vederea încadrării în nivelul de zgomot admis, respectiv limitarea pe cât posibil a activităților generatoare de poluare fonică.

(8) Titularul activității se obligă să nu degradeze situl pentru care se aplică derogarea și va ține evidența tuturor categoriilor de deșeurii generate și a modului de eliminare al acestora.

(9) În cazul unor accidente/intervenții care produc prejudicii obiectivelor de conservare sau integrității siturilor se vor demara lucrări de refacere ecologică ce vor fi vizate de administrator — Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, iar refacerea ecologică se va face pe cheltuiala titularului activității.

(10) În cazul unui eveniment care pune în pericol mediul se anunță imediat autoritățile pentru protecția mediului: Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Garda Națională de Mediu, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

(11) Pentru activitățile prevăzute la alin. (3) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de 7 zile de la data capturării, titularul are obligația să transmită autorității județene pentru protecția mediului și autorității județene care răspunde de silvicultură un raport asupra fiecărei acțiuni derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Autoritatea județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și Ministerului

Mediului, Apelor și Pădurilor, în termen de maximum 45 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 28 aprilie 2021.
Nr. 694.

ANEXĂ

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

.....

Specia pentru care s-a acordat derogarea

.....

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

.....

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

.....

.....

Stocarea și destinația specimenelor

.....

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
- (Așașafi documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)*

Data

Semnătura

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE

UNIUNEA CULTURALĂ A RUTENILOR DIN ROMÂNIA

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2020

Denumirea partidului politic: Uniunea Culturală a Rutenilor din România

Sediul partidului politic: Deva, bd. Nicolae Bălcescu, bl. 3, sc. G, ap. 2, județul Hunedoara

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1.	Uniunea Culturală a Rutenilor din România	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5.300 lei

Cuquantumul total	5.300 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Firczak Gheorghe
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2021

Lista membrilor uniunii care au plătit în anul 2020 cotizații a căror valoare însumată depășește baremul de 10 salarii de bază minime brute pe țară

Denumirea partidului politic: Uniunea Culturală a Rutenilor din România

Sediul partidului politic: Deva, bd. Nicolae Bălcescu, bl. 3, sc. G, ap. 2, județul Hunedoara

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat cotizația ¹	Nume	Prenume	Cetățenia	Valoarea cotizației	Data la care a fost plătită cotizația
1.	Uniunea Culturală a Rutenilor din România	—	—	—	—	—

Cuquantumul total	—
Numele și prenumele reprezentantului legal	Firczak Gheorghe
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2021

¹ În cazul în care există membri care nu au plătit cotizații doar într-o organizație/filială și valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filiilele unde s-au încasat cotizații de la respectivii membri.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Începând cu data de 15.05.2021 adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

